

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/425/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812210351
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8812210351.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, podané z dôvodu udelenia písomného poverenia exekútorovi na vykonanie exekúcie vo veciach vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod spisovými značkami 3Er/251/2009, 8Er/11/2010, 10Er/38/2009, 7Er/2/2009, 3Er/333/2009, 7Er/575/2009, 8Er/387/2009, 12Er/1976/2009, 12Er/1285/2009 a 10Er/336/2009 po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty, v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobami, doručenými pôvodne Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 27.9.2012, domáhal voči žalovanej: náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/539/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/540/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 605,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/541/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/542/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/543/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/544/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/545/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/546/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady .nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/547/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/548/2012), a to z dôvodu, že OS Vranov nad Topľou ako exekučný súd rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby.

OS Vranov nad Topľou jednotlivé veci vedené ním pod vyššie uvedenými spisovými značkami uznesením č.k. 10C/539/2012 - 7 zo dňa 9.10.2012 spojil na spoločné konanie, ktoré sa malo ďalej viesť

pod sp. zn. 10C/539/2012. Následne uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 10NcC/30/2012 - 12 zo dňa 22.10.2012 boli sudcovia OS Vranov nad Topľou vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci 10C/539/2012 a uvedená vec bola prikázaná Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

V jednotlivých samostatne podaných žalobách žalobca uviedol, pre akú konkrétnu pohľadávku navrhol vykonať exekúciu. Ďalej poukazoval v každej žalobe na to, že navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu, súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Vranov nad Topľou a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie čím došlo k založeniu jeho povinnosti zaoberať sa nimi a rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci a v zákonom ustanovenej lehote. Poukazoval na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku - jednak v účinné v čase od 1.6.2011 a jednak účinné v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011, pričom rozoberal rozdiel medzi pojмами rozhodcovská komisia a rozhodcovský súd so súčasným poukazom na to, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi s tým, že povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takej žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií, pričom zvýraznil, že exekučnými titulmi v príslušných exekučných konaniach, ktorých sa týkali podané žaloby, boli rozsudky rozhodcovského súdu. Poukázal na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinné od 1.2.2002 do 31.5.2010 s tým, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal podľa žalobcu zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tej-ktorej žiadosti. Poukazoval v žalobách na to, že exekučný súd napriek tomu, že tá-ktorá vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol v jednotlivých dotknutých prípadoch o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom podľa žalobcu v žiadnom z dotknutých prípadov neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Postupy exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávne a v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), podľa žalobcu nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná lebo počas špecifikovaných období nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca (ako poškodený) v dotknutých veciach počas súdneho konania nachádzal. Žalobca

.sa podľa jeho tvrdení v jednotlivých samostatne podaných žalobách dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

V každej z pôvodne podaných žalôb majetkovú škodu, ktorej náhradu žalobca požadoval, žalobca vyčíslil vo výške po 125,- eur, pričom podľa neho táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi dorúčením žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nich, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v príslušnom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konaní na exekučnom súde sumu po 15,- eur. Súčasne poznamenal, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť iba s nepomernými ťažkosťami.

Vo vzťahu k uplatneným náhradám nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca v podaných žalobách poukazoval na to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a práva na prejednanie veci v primeranom čase (čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným

postupom. Nesprávny úradný postup okresného (exekučného) súdu je podľa žalobcu dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Podľa žalobcu márnym plynutím času (v jednotlivých prípadoch) boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávok a taktiež podľa žalobcu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčnej povinného. Žalobca uvádzal, že náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv; uviedol, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; uviedol, že úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanými pohľadávkami a ich príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov; uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukazoval na to, že do obsahu práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy; súčasne má každý právo na to aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy; uviedol, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Uviedol tiež, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. S poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa priznania finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy vypočítal jednotlivé požadované náhrady nemajetkovej ujmy alikvotným pomerom sumy 55,- eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu s poukazom na ním uvádzanú dĺžku doby bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu v tom-ktorom prípade. Poukázal tiež v žalobách na to, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosti pozitívne nereagovala.

Žalovaná s podanými žalobami nesúhlasila, podaním doručeným súdu 17.10.2013 navrhla žaloby v celom rozsahu zamietnuť, žalobcovi náhradu trov konania nepriznať a uplatnila nárok na náhradu rov konania. Poukazovala na zmatečnosť podaní žalobcu, na to, že nie je jasný titul nároku na náhradu škody vzhľadom na uplatňovanie nárokov žalobcom z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov a na druhej strane z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej dobe. Poukazovala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.4.2012 - žaloby boli podané „28.9.2012“ (pozn. správne 27.9.2012) - teda skôr ako po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty a teda predčasne, poukazovala na nečinnosť žalobcu vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nárokov na náhradu škody a neposkytnutie súčinnosti z jeho strany; poukazovala na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok - najmä v prípadoch podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z.; vo vzťahu k namietaným prieťahom v konaní poukazovala na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, a že existenciu prieťahov v konaní nepovažuje za preukázanú; vzniesla námietku premlčania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred tým, ako jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody); namietala vyčíslenie škody, poukázala na to, že požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové a že skutočnú škodu treba dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok - v opačnom prípade je preskúmanie predmetného nároku znemožnené; poukázala na to, že žalobca nepreukázal jednak vznik ani výšku škody; poukázala na nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy, ako ani toho, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch; poukazovala na negatívne vnímanie žalobcu a jeho praktík verejnosťou a uviedla, že považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi pokiaľ žalobca uplatňuje

nárok na náhradu škody voči štátu, keďže táto mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite; uviedla, že je potrebné preukázať aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody či nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím, pričom nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 1C/425/2012 - 44 zo dňa 24.10.2013 bol zrušený uznesením KS v Prešove č.k. 1Co/159/2014 - 62 zo dňa 28.10.2014, pričom krajský súd uložil tunajšiemu súdu zaoberať sa tým, či v jednotlivých exekučných konaniach došlo k prietiahom v konaní a či ide o prietahy takej intenzity, ktorá zakladá i nárok na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Žalobca následne podaním doručeným súdu dňa 18.8.2014 (v origináli založené v spise tunajšieho súdu 1Spr0/805/2014) poukazoval na to, že „titul nároku“ (ako ho označuje žalovaná) je určený ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a ide o nesprávny úradný postup, ktorý žalobca vidí v tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhu v zákonom predpokladom čase a po uplynutí takto predpokladaného času (legálnej lehoty) bol po právne významný čas v konaní bezdôvodne nečinný, čím spôsobil zbytočné prietahy, pričom v zmysle zákonnej úpravy nie je vylúčené aby nesprávny úradný postup predstavoval kumuláciu právnych skutočností. V danom prípade je podľa žalobcu intenzita zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu nesprávnym úradným postupom veľmi vysoká z dôvodu kumulácie právnych skutočností vyvolávajúcich nesprávny úradný postup, resp. rad nesprávnych úradných postupov (porušenie povinnosti vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť a zbytočné prietahy v konaní). Ďalej uviedol, že štátny orgán vybavený právomocou na rozhodnutie o návrhu, ktorým je jednoznačne súd, musí vo veci konať aj bez urgencií a sťažností účastníka konania, ak mu v tom nebránia objektívne prekážky, navyše platí základné právo každého na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl.48 ods.2 Ústavy SR) a právo každého na prejednanie veci v primeranom čase (čl. 6 ods. 1 ECHR). Poukázal na to, že nakoľko súd neuskutočnil žiadne účinné a efektívne riadiace opatrenia na odstránenie porušovania práv žalobcu, tak podal sťažnosť ústavnému súdu, ktorou sa domáhal ochrany základných práv a vyslovenia príkazu konať. Poukázal na to, že exekučný poriadok v ust. § 44 ods. 2 výslovne upravuje, že súd vydá poverenie v lehote 15 dní ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, z ktorej dikcie nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá a súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok, t.j. bez ohľadu na to, či poverenie udelí alebo neudelí, pričom v oboch uvedených modelových situáciách je nevyhnutné dospieť k záveru, že ak exekučný súd včas nevydá či už poverenie, alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, spôsobuje zbytočné prietahy a táto jeho pasivita predstavuje neodôvodnenú nečinnosť súdu, ktorú je nevyhnutné hodnotiť ako nesprávny úradný postup spôsobilý privodiť účastníkom konania škodu.

Poukázal na to, že žalovaná vo svojom vyjadrení uvádza, že ak bol návrh na vydanie poverenia podaný súdu pred 1.6.2011, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, v zmysle ust. 44 ods. 2 EP v nadväznosti na § 41 ods. 2 písm. d) EP, sa lehota na vydanie poverenia nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, a to napriek tomu, že v predmetnom ustanovení je namiesto rozhodcovského rozsudku uvedené rozhodnutie rozhodcovskej komisie. Podľa neho argumentácia žalovanej vychádza z predpokladu, že zákonodarca pri formulovaní právnych noriem používa nepresné pojmy a na označenie známych a zaužívaných právnych pojmov používa iné, ktoré označujú iné právne inštitúty. Takáto argumentácia podľa žalobcu nemôže obstáť a pri výklade právnych noriem je naopak nevyhnutné vychádzať z predpokladu, že zákonodarca je racionálny a ak použil dva odlišné pojmy, myslel tým aj dve odlišné veci.

Vo vzťahu k otázke predbežného prerokovania nároku na náhradu škody poukázal na to, že sudy sa nevenujú ešte aj potrebe vyčkat' na uplynutie lehoty, ale požadujú, aby nárok na náhradu škody bol predbežne prerokovaný, čo sa preukazuje podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom tvrdí, že k naplneniu pojmu predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dôjde už samotným podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V danom prípade bola podľa neho žiadosť jednoznačne podaná, čo potvrdzuje aj žalovaný v obsahu svojho vyjadrenia. Ďalej popiera, že by akokoľvek maril predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, reagoval na každý podnet žalovanej obšírnym stanoviskom, v ktorom podrobne vysvetlil všetky rozhodujúce skutočnosti. Podľa žalobcu ďalej z hľadiska ochrany základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietahov, nie je možné ústavnoprávne ospravedlniť žiaden zbytočný zásah do tohto práva bez ohľadu na to, ako dlho z hľadiska času pretrváva, tento zásah neprestáva byť zásahom a nestáva sa ústavne konformným len preto, že jeho časová intenzita (doba trvania) je nepomerne kratšia v porovnaní s iným zásahom, ktorý sa vyskytol v justičnej praxi. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, exekučný súd prejednáva návrh oprávneného, ktorý nevykazuje znaky právnej a faktickej zložitosti. Súdu predložené listinné materiály, ako aj doterajšia rozhodovacia činnosť súdu, by mali byť predpokladmi rýchleho rozhodnutia. Ďalej podľa žalobcu ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Poukázal tiež na to, že preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na majetok a aktivity žalobcu žiaden vplyv (súd rozhodoval o návrhu žalobcu neprimerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí, toto všetko predstavuje škodou na strane žalobcu a nemožno sa tváriť, že nič sa nestalo). Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách zamestnancov žalobcu (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše) žalobcu, a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov, pričom v hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác, čoho dôsledkom je zníženie majetku na strane žalobcu. Okrem iného podľa žalobcu vznik škody preukazujú aj listinné dôkazy založené v exekučnom spise, ktoré sú dokumentmi vytvorenými žalobcom a sú zároveň svojim obsahom urgenciou konania. Ide o dôkaz o vzniku škody, pretože vyhotovenie dokumentu a jeho zaslanie bolo spojené s reálnym finančným výdajom. Žalobca teda si ako náhradu škody majetkovej škody uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu - ak sa napríklad v exekučnom spise, alebo v spisoch predsedu súdu o sťažnostiach na postup súdu nachádza aspoň jedna urgencia, sťažnosť, žiadosť o informáciu o stave konania, je nevyhnutné konštatovať, že niekto musel toto podanie spracovať, vyhotoviť, vytlačiť, podpísať, zabezpečiť jeho doručenie súdu, čím je jednoznačné a nepopierateľne preukázaný vznik škody, pričom ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov kde nebolo rozhodnuté atď. Pre toto konanie teda nie je vôbec významný fakt, či exekúcia ďalej prebieha prostredníctvom pôvodného súdneho exekútora, dokonca ani fakt, ako bolo o návrhu žalobcu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť činnosť žalobcu v snahe dosiahnuť akékoľvek rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia. Aby boli vylúčené akékoľvek pochybnosti o výške nároku, na preukázanie výšky škody zadal spracovanie znaleckého posudku Znaleckému ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave, pričom o časti škody, ktorej výšku možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nemožno zistiť .vôbec, súd s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania môže použiť ustanovenie § 136 O.s.p.. K požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy poukazoval na závery rozhodnutia ESLP v prípade Comingersoll S.A. v. Portugalsko; uviedol, že ustálená rozhodovacia prax ústavného súdu je akceptovateľným ukazovateľom hodnoty pri určení výšky nemajetkovej ujmy v súvislosti s porušením základného práva; preto naviazal vyčíslenie nemajetkovej ujmy na všeobecné pomery „obyvateľov v SR“, ktorými pomermi limitoval svoj subjektívny pohľad; uviedol, že preukázal, že konštatovanie porušenia práv nie je v danej veci dostačujúce na dosiahnutie spravodlivosti vzhľadom na intenzitu, rozsiahlosť a komplexnosť následkov vyvolaných porušením práv. Uviedol, že k vzniku majetkovej škody resp. nemajetkovej ujmy by nebolo došlo ak by súd rozhodnutie vydal včas, teda príčina a následok sú zrejmé, ich spojenie je priame, bezprostredné a neprerušené.

Na pojednávanie nariadené na deň 10.12.2015 sa žalovaná nedostavila, žalobca a jeho právny zástupca sa naň taktiež nedostavili. Podaním doručeným súdu 4.12.2015 elektronickou formou bez zaručeného elektronického podpisu žiadal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemohli pripraviť na pojednávanie, nakoľko im nebola oznámená ich spisová značka identifikujúca ich žalobný návrh a na dopyt im nebolo odpovedané. K tomu súd poznamenáva, že predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi ako aj jeho právneho zástupcovi doručené 16.9.2015, na predvolaní je riadne uvedená sp. zn. tunajšieho súdu, ktorú žalobca i jeho právny zástupca musia aj vzhľadom na doterajšie konanie riadne evidovať a teda nepochybne musí im byť známe, čo je predmetom tohto konania, žiaden dopyt o oznámenie ich značky nebol tunajšiemu súdu v tejto veci podaný, preto súd uvedenú žiadosť o odročenie pojednávania nepovažoval za podanú z dôležitých dôvodov, a z uvedených dôvodov súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby (vec pôvodne vedená na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/539/2012), uznesenia OS Vranov nad Topľou č.k. 10C/539/2012 - 7 z 9.10.2012, uznesenia KS v Prešove č.k. 10NcC/30/2012 - 12 z 22.10.2012, podania žalobcu učeného prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 9.8.2013, vyjadrenia žalovanej k v tejto veci spojeným žalobným návrhom a k nemu pripojených príloh, podania žalobcu doručeného súdu 13.6.2014, podania žalobcu doručeného súdu 18.8.2014 - t.j. úplnej kópie uvedeného podania ako je v origináli v spise tunajšieho súdu 1Spr0/805/2014, ostatného spisového materiálu; celého obsahu spisov vedených pôvodne na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/540/2012, 10C/541/2012, 10C/542/2012, 10C/543/2012, 10C/544/2012, 10C/545/2012, 10C/546/2012, 10C/547/2012, 10C/548/2012; celého obsahu pripojených spisov OS Vranov nad Topľou sp. zn. 3Er/251/2009, 8Er/11/2010, 10Er/38/2009, 7Er/2/2009, 3Er/333/2009, 7Er/575/2009, 8Er/387/2009, 12Er/1976/2009, 12Er/1285/2009 a 10Er/336/2009; celého obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Spr0/272/2014 vrátane v ňom založeného znaleckého posudku Ekonomickej univerzity v Bratislave, znalecký ústav, číslo posudku 1/2014; a zistil tento skutkový stav:

Žalobca sa domáha voči žalovanej, z dôvodu, že OS Vranov nad Topľou, ako exekučný súd, rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach,

.špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby : náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/539/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/251/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/540/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/11/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 605,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/541/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10Er/38/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/542/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/2/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/543/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/333/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/544/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/1976/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/545/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/575/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/546/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/1285/2009) náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/547/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/387/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 10C/548/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10Er/336/2009).

V konaniach OS Vranov nad Topľou:

-sp. zn. 3Er/251/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 24.6.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 24.7.2009, exekučný súd výzvou z 29.7.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu obratom, rozhodcovský súd výzve nevyhovel, následne uznesením z 23.11.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 19.12.2009, dňa 12.1.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcom rozsahu poverenie na vykonanie exekúcie; až dňa 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal žalobca informáciu o stave konania;

-sp. zn. 8Er/11/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 19.12.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 11.1.2010, exekučný súd výzvou

z 1.2.2010 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, rozhodcovský súd výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 5.3.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc

iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 7.4.2010, dňa 12.4.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, medzi čiastočným zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a udelením poverenia bola k exekučnej veci doložená kópia zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 10Er/38/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.2.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 13.3.2009, exekučný súd výzvou zo 17.3.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu obratom, rozhodcovský súd kópiu spisu predložil 2.4.2009, uznesením z 26.6.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietol - právoplatné 22.7.2009 - podaním doručeným súdu 6.7.2009 (kedy bolo pr. zást. žalobcu uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručené) žiadal žalobca informáciu o stave konania, poverenie v zostávajúcej časti bolo udelené následne 13.11.2009,

-sp. zn. 7Er/2/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.12.2008, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 9.1.2009, exekučný súd výzvou zo 14.1.2009 vyzval súdneho exekútora na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a žiadosti o udelenie poverenia, následne dňa 3.2.2009 udelil poverenie na vykonanie exekúcie, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 3Er/333/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 22.7.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 27.8.2009, exekučný súd výzvou z 28.8.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal žalobca informáciu o stave konania, uznesením z 23.11.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 23.12.2009, dňa 4.1.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až 17.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál;

-sp. zn. 7Er/575/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 15.10.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 4.11.2009, exekučný súd výzvou zo 6.11.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 18.3.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 9.4.2010, 6.4.2010 rozhodcovský súd predložil exekučnému súdu kópiu svojho spisového materiálu, dňa 14.4.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým sa žalobca o stav konania v uvedenej veci nijako nezaujímal;

-sp. zn. 8Er/387/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 14.8.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 25.9.2009, exekučný súd výzvou z 29.9.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 12.1.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba

z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 27.2.2010, dňa 2.3.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál; žalobca podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania;

-sp. zn. 12Er/1976/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 25.8.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 14.10.2009, exekučný súd výzvou z 30.10.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 15.12.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 20.1.2010, dňa 27.1.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým sa žalobca o stav konania v uvedenej veci nijako nezaujímal;

-sp. zn. 12Er/1285/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 19.6.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 20.7.2009 - dňa 28.7.2009 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle podanej žiadosti,

-sp. zn. 10Er/336/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 22.7.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 27.8.2009, exekučný súd výzvou z 28.8.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve nevyhovel, následne uznesením zo 7.1.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 23.2.2010, dňa 17.2.2010 rozhodcovský súd predložil exekučnému súdu zo svojho spisu iba kópiu zmluvy o úvere, dňa 3.3.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, žalobca podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<http://www.epi.sk/zz/2003-514/znenie-20110101>> a 11 <<http://www.epi.sk/zz/2003-514/znenie-20110101>>.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov

odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených exekučných konaniach vedených OS Vranov nad Topľou), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2009), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.7.2009), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že v danej veci ani jedna zo žalôb, ktoré boli v tomto konaní spojené na spoločné konanie, nie je dôvodná a všetky žaloby, z nižšie uvedených dôvodov zamietol.

V prvom rade súd poukazuje na to, že v danom konaní žalobca nijako nepreukázal samotnú žalovateľnosť toho-ktorého nároku - v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal splnenie postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pred podaním tej-ktorej konkrétnej žaloby a splnenie podmienok v čase podávania žalôb pre podanie tej-ktorej žaloby v zmysle vyššie cit. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., teda že v čase podania jednotlivých žalôb bol už v zmysle zákona oprávnený uplatniť príslušné nároky na súde. Dôkazy o týchto skutočnostiach (najmä potvrdenie o prijatí tej-ktorej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti s tým-ktorým príslušným exekučným konaním) pritom žalobca bol povinný predložiť k jednotlivým žalobám (§ 79 ods. 2 O.s.p.), nakoľko zo žiadnej dotknutej žaloby nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by ich predložiť nemohol. V jednotlivých žalobách bolo žalobcom zhodne uvedené, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má byť založené v spise OS Vranov nad Topľou, ktorý spis žalobca špecifikoval tak, že v príslušnom konaní ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovanou je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu voči povinnej P. C., nar. X.X.XXXX, sp. zn. súdneho exekútora EX10676/2009 - toto však nie je preukázaním vyššie uvedených skutočností a tiež tu vyvstáva otázka prečo by mal žalobca pripojiť príslušné potvrdenia týkajúce sa žalôb prejednávaných v tejto veci k žalobe o úplne inej veci a nepripojil ich priamo k žalobám, o ktorých rozhodoval súd v tomto konaní a ktorých sa mali týkať. Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre samotné podanie týchto žalôb (samotnú žalovateľnosť jednotlivých nárokov na súde) a toto nie je možné vyvodiť ani z vyjadrenia žalovanej podaného v tomto konaní, nakoľko táto iba vo všeobecnosti konštatuje, že 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to bez toho, aby explicitne potvrdila že išlo o žiadosti týkajúce sa nárokov uplatňovaných práve v tomto konaní tunajšieho súdu - teda ani z tohto nemal súd preukázané, že v konkrétnych prípadoch týkajúcich sa uplatnených nárokov v tomto konaní došlo pred podaním tej-ktorej žaloby skutočne k predbežnému prerokovaniu nárokov podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Dôkazné bremeno ohľadne splnenia zákonných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo vzťahu k preukázaniu samotnej možnosti a oprávnenia podať súdu jednotlivé žaloby, ktoré boli prejednávané v tomto konaní, je pritom podľa súdu výlučne na žalobcovi.

Treba zvýrazniť skutočnosť, že žalobca bol v tomto konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (jednak v uznesení č.k. 1C/425/2012-20 zo dňa 22.7.2013, jednak bolo poučenie podľa uvedeného § 120 ods. 4 dané aj na vykonaných pojednávaniach, ktorých sa žalobca ani jeho právny zástupca bezdôvodne nezúčastnili).

Žalobca však v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade nepreukázal, že mu postupom OS Vranov nad Topľou v príslušných exekučných konaniach skutočne vznikla majetková škoda a v akej konkrétnej výške, pričom iba podľa jeho ničím nepreukázaných tvrdení táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou

žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nich, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v uvedenom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných

exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu po 15,- eur. Žalobca však v žiadnom jednotlivom prípade v tomto konaní nepreukázal skutočné vykonanie akéhokoľvek z vyššie uvedených úkonov, až na pár žiadostí o podanie informácie o stave konania, ktoré mal súd preukázané v niekoľkých vyššie uvedených exekučných konaniach, kde však žalobca v tomto konaní nepreukázal skutočnú výšku nákladov s nimi spojených, a už vôbec nie výšku ním uvádzaných nákladov v zmysle podaných žalôb. Žalobcovi mala v každom jednotlivom prípade vzniknúť majetková škoda v rovnakej výške (nielen celkovej, ale aj čo sa týka jednotlivých ním proklamovaných „zložiek“ tejto škody) a to bez ohľadu na rôznu dĺžku ním uvádzanej nečinnosti exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach. V danom konaní teda žalobca iba tvrdil, že mu majetková škoda vznikla, avšak jej skutočný vznik a skutočnú výšku v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka žalôb, ktoré boli predmetom tohto konania) nijako relevantne nepreukázal. Samotné tvrdenie žalobcu o paušalizácii reálnych vecných nákladov preukazuje, že v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade nebola žalovaná skutočná škoda (viď k tomu vyššie citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Takéto doklady pritom žalobca musí byť vzhľadom na jeho argumentáciu v celom konaní schopný súdu predložiť, nie bezdôvodne dávať do pozornosti znalecké dokazovanie či postup podľa § 136 O.s.p.. Na tom nič nemení ani žalobcom v priebehu konania predložený znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorý je založený v registri Spr tunajšieho súdu pod sp. zn. 1Spr0/272/2014, a podľa ktorého majetková škoda, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v každom konkrétnom prípade, ktorý bol predmetom tohto konania, dosahuje minimálne 30,76 eur. Ako však vyplýva z tohto posudku, bola v ňom vypočítaná priemerná výška škody (teda priemerovali sa náklady na počet posudzovaných konaní, čiže z výsledku znaleckého posúdenia je možné vyvodiť iba, že v každom posudzovanom exekučnom konaní malo dôjsť k rovnakým úkonom žalobcu, čo však v tomto konaní nebolo nijako preukázané), a to rozdelená na škodu spôsobenú v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadostiach o udelenie poverenia a na škodu spôsobenú v exekučných konaniach, kde žalobca ako oprávnený žiadal o zmenu exekútora. Spracovateľ posudku pritom všetky náklady nad určitý priemer vypočítaný z predchádzajúceho obdobia pripísal skutočnosti, že tieto náklady vznikli v súvislosti s omeškaním súdov s rozhodnutím v tej - ktorej exekučnej veci. Z úradnej činnosti je súdu pritom známe, že žalobca si majetkovú škodu ako v tomto konaní, vyčíslil paušálne v mnohých obdobných konaniach a v rovnakej výške, teda bez zohľadnenia okolností toho ktorého jednotlivého prípadu. Navyše túto škodu si uplatnil vo viac ako 4-násobku minimálnej škody určenej ním predloženým znaleckým posudkom. Z akého dôvodu požadovanú škodu takto navýšil žiadnym spôsobom nevysvetlil. Paušálne vyčíslené administratívne výdavky a ich vzťahovanie na všetky exekučné veci nie sú skutočnou škodou a jedná sa iba o jednostranné tvrdenia žalobcu, ktoré nemajú oporu v predložených či označených dôkazoch. Súd sa tiež stotožňuje s názorom žalovanej, že akákoľvek výška nákladov na správu informačného systému a udržiavanie systému by vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prietahy, keďže žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad stavu poskytnutých úverov. Podobne náklady na výkony zamestnancov sú bežnými nákladmi, s ktorými musí žalobca pri svojej činnosti počítať a vzhľadom na povahu vykonávanej činnosti musí mať vyčlenených aj zamestnancov, ktorí spravujú pohľadávky, ktoré nie sú riadne splácané a ktoré sa prípadne musia uplatniť aj v exekučnom konaní. Požadovanie paušálnych súm za všeobecne uvedené činnosti je podľa názoru súdu nepostačujúce na účely preukázania samotného vzniku a skutočnej výšky majetkovej škody.

Súd má tiež osobitne vzhľadom na vyššie zistené postupy exekučného súdu v jednotlivých konaniach za to, že akékoľvek znalecké dokazovanie je absolútne nepotrebné a nevhodné (osobitne aj s poukazom na vyššie popísané priemerované a všeobecné stanovenie majetkovej škody zo strany, ako uvádza žalobca v sprievodnom liste v spise 1Spr0/272/2014 „najvyššej znaleckej ustanovizne“) a v danej veci nie je podľa súdu daný ani žiaden podklad na prípadné postupovanie podľa § 136 O.s.p..

Žalobca taktiež v konaní nijako nepreukázal, že by mu v súvislosti s jednotlivými prípadmi postupu OS Vranov nad Topľou vo vyššie uvedených exekučných veciach vznikla nejaká nemajetková ujma. V príslušných exekučných konaniach bolo už od ich začiatku, vzhľadom na to, že išlo o exekučné konania proti fyzickým osobám, vždy dané riziko jednak „zániku“ povinného (tu mal žalobca pravdepodobne na mysli úmrtie), i riziko straty kontaktu s povinným, ako aj riziko insolvenčie tohto povinného - tieto riziká nemožno spájať s dĺžkou doby od podania tej-ktorej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do udelenia príslušného poverenia. Nemožno sa tiež stotožniť

s tvrdeniami žalobcu, že neexistencia akéhokoľvek vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti - akékoľvek pocity si u žalobcu ako právnickej osoby nie je možné ani len predstaviť a o skutočnom vzniku pocitov frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, ich intenzite, spôsobe akým sa prejavovali u jednotlivých členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, aké na nich prípadne zanechali následky a pod., neboli súdu zo strany žalobcu predložené žiadne dôkazy (okrem toho žalobca v žalobách tvrdí, že poškodeným je on a domáha sa náhrady škody či nemajetkovej ujmy sám žalobca, preto pocity členov jeho

riadiacich orgánov sú podľa názoru súdu irelevantné pre prípadnú náhradu žalovaných nárokov žalobcovi). Žalobca taktiež nijako nepreukázal, že „časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu“ bolo úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné a tiež žalobca nijako nepreukázal, že by vyššie uvedené skutočne spôsobilo v súvislosti s tou-ktorou vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu (už vôbec nie akých konkrétnych) ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov - aj tu ide teda iba o ničím nepreukázané a za takého stavu len prosté tvrdenia žalobcu nepodložené žiadnymi dôkazmi, a to rovnako aj čo sa týka tvrdení žalobcu o tom, že vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať (z pohľadu súdu je nemožné aby dĺžka doby do udelenia poverenia na vykonanie exekúcie zo strany exekučného súdu v tom-ktorom exekučnom konaní mala za následok zánik už vytvorených podnikateľských plánov

žalobcu, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu a vyvolala stratu zisku z „realizovaného obchodu“). Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade nepreukázal nielen skutočný vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, ale zároveň ani nijako obsahovo nešpecifikoval ani jeden z faktorov, na ktoré treba prihliadať pri prípadnom určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa vyššie citovaného § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom už zo znenia tohto ustanovenia zároveň jednoznačne vyplýva aj samotná nemožnosť odvodzovania výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na výšky Ústavným súdom SR v iných veciach priznávaných primeraných zadosťučinení pri konaní ústavného súdu podľa tretej hlavy, druhej časti, šiesteho oddielu zákona č. 36/1993 Z.z., ako požadoval v podaných žalobách žalobca s poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené nálezy Ústavného súdu SR.

Žalobca v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal nielen vznik majetkovej škody, ako ani vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, nepreukázal ani len to, že zo strany exekučného súdu v príslušných exekučných konaniach išlo o nesprávny úradný postup spočívajúci v žalobcom uvádzaných zbytočných prietahoch (viď osobitne dôvody uvedené nižšie pri jednotlivých dotknutých exekučných konaniach), nepreukázal taktiež ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadne žalobcovi vzniknutou či už majetkovou škodou alebo nemajetkovou ujmov, teda nepreukázal podľa tunajšieho súdu v tomto konaní ani jednu z podmienok zakladajúcich v dotknutých prípadoch zodpovednosť žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za konanie OS Vranov nad Topľou ako exekučného súdu.

Navyše nad hore uvedené dôvody zamietnutia žalôb, vzhľadom na pokyny Krajského súdu v Prešove v uznesení č.k. 1Co/159/2014 - 62 zo dňa 28.10.2014, súd k jednotlivým exekučným konaniam OS Vranov nad Topľou, v súvislosti s ktorými žalobca v tejto veci uplatňoval žalované nároky, poznamenáva:

-čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 3Er/251/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 24.6.2009 ale žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 24.7.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 29.7.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorej rozhodcovský súd nevyhoviel, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 3Er/251/2009 - 8 z 23.11.2009 žiadosť o udelenie poverenia, vychádzajúc tak iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; ďalej iba „EP“) sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné

poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol. To však neznamená, že by o tomto mohol rozhodnúť v akokoľvek dlhom čase, avšak súd má za to, že v danom prípade lehota, v ktorej exekučný súd o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodol, nebola tak neprimerane dlhá, že by zakladala dôvodný nárok na strane žalobcu na náhradu škody či nemajetkovej ujmy, osobitne za situácie ako je už uvedené vyššie, kedy žalobca skutočnú výšku prípadne vzniknutej škody nijako nepreukázal. Uznesenie č.k. 3Er/251/2009 - 8 z 23.11.2009 nadobudlo právoplatnosť 19.12.2009, pričom z logiky veci je zrejmé, že až po jeho právoplatnosti mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo síce neučinil do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (čo by bolo 3.1.2010), ale až dňa 12.1.2010 čo však z pohľadu tunajšieho súdu nie je takým závažným prekročením uvedenej lehoty, ktoré by mohlo odôvodňovať na strane žalobcu či už nárok na náhradu majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 8Er/11/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 19.12.2009 ale žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 11.1.2010; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 1.2.2010 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorej rozhodcovský súd nevyhovel, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 8Er/11/2010 - 9 z 5.3.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd rozhodol v danom prípade v primeranej lehote, teda bez prietahov. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.4.2010 a už dňa 12.4.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejmé, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil de facto bezodkladne po právoplatnosti rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda ani z toho titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody (osobitne s poukazom, že v danej veci žalobca nijako neurgoval stav konania, resp. nebolo nijako preukázané, že by učinil v tejto veci akékoľvek podanie uvedené v jeho podaní doručenom súdu 18.8.2014) ani nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 10Er/38/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.2.2009, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 13.3.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou zo 17.3.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu obratom, rozhodcovský súd kópiu spisu predložil 2.4.2009, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 10Er/38/2009 - 25 z 26.6.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd rozhodol, s poukazom na čas predloženia ním požadovaných listín za účelom riadneho preverenia zákonnosti exekučného titulu, v danom prípade v primeranej lehote, teda bez prietahov. Príslušné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.7.2009, pričom je zrejmé, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil 13.11.2009, avšak v danej dobe sa žalobca nijako o stav veci nezaujímal (neučinil žiadne z podaní uvedených v jeho podaní doručenom

v tomto konaní súdu 18.8.2014) a teda z pohľadu tunajšieho súd preukázateľne mu nemohla vzniknúť žiadna majetková škoda z dôvodov ním v tomto konaní proklamovaných a teda ani v danom prípade zrejme na jeho strane neboli dané žiadne ním uvádzané dôvody, pre ktoré požadoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 7Er/2/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.12.2008, pričom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 9.1.2009; exekučný súd výzvou zo 14.1.2009 vyzval súdneho exekútora na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a žiadosti o udelenie poverenia na čo reagoval súdny exekútor podaním doručeným exekučnému súdu 2.2.2009 a v deň nasledujúci, t.j. 3.2.2009 ho exekučný súd písomne poveril vykonaním exekúcie - v danom prípade prekročenie 15-dňovej lehoty uvedenej v ustanovení § 44 ods. 2 EP v súvislosti s uvedenými úkonmi o desať dní, osobitne s poukazom na to, že žalobca sa o stav konania nijako v danej lehote nijako nezaujímal, preukázateľne nespôsobil na strane žalobcu vznik žiadnej majetkovej škody (osobitne z dôvodov ním proklamovaných v tomto konaní) a objektívne nemohlo mať vzhľadom na svoju dĺžku ani žiadne následky na strane žalobcu, pre ktoré by bol v súvislosti s tým oprávnený v danom prípade požadovať náhradu nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 3Er/333/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 22.7.2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola však exekučnému súdu doručená až 27.8.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 28.8.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu, ktorý výzve v lehote nevyhoviel, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 3Er/333/2009 - 9 z 23.11.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd rozhodol v danom prípade v primeranej lehote troch mesiacov po doručení žiadosti o udelenie poverenia, teda bez prieťahov. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.12.2009 a následne dňa 4.1.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejme, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil v dvanásty deň po právoplatnosti rozhodnutia .o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda ani z toho titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 7Er/575/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 15.10.2009, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 4.11.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou zo 6.11.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu v lehote 7 dní, ktorú výzvu rozhodcovský súd prevzal až 12.2.2010, no v určenej lehote požadované exekučnému súdu nepredložil, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 7Er/575/2009 - 8 z 18.3.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol v danom prípade v primeranej lehote, teda bez prieťahov. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.4.2010 a následne dňa 14.4.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejme, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd

v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil v piaty deň po právoplatnosti rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda ani z toho titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy v danom prípade, osobitne s poukazom na to, že v danom prípade sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal ako uvádzal v podanej žalobe a ďalších podaniach predložených v tomto konaní.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 8Er/387/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 14.8.2009 ale žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 25.9.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 29.9.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu v lehote 7 dní, ktorú výzvu rozhodcovský súd prevzal až 4.12.2009, no v určenej lehote požadované exekučnému súdu nepredložil, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 8Er/387/2009 - 9 z 12.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc tak iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol v danom prípade v primeranej lehote, teda bez prieťahov. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť

.27.2.2010 a následne dňa 2.3.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejmé, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil v tretí deň po právoplatnosti rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda ani z toho titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy v danom prípade.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 12Er/1976/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 25.8.2009 no zo strany súdneho exekútora žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až 14.10.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 30.10.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu v lehote 10 dní, ktorú výzvu rozhodcovský súd prevzal až 23.11.2009, no v určenej lehote požadované exekučnému súdu nepredložil, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 12Er/1976/2009 - 8 z 15.12.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc tak iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol, pričom z pohľadu súdu o tomto čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol v danom prípade v primeranej lehote, teda bez prieťahov. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.1.2010 a následne dňa 27.1.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejmé, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil v siedmy deň po právoplatnosti rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda ani z toho titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy v danom prípade, osobitne za situácie, že žalobca sa v priebehu celého konania o stav exekučného konania nezaujímal nijako tak, ako proklamoval v tomto konaní s v súvislosti s požadovanou náhradou či už majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 12Er/1285/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 19.6.2009, no žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená zo strany súdneho exekútora až 20.7.2009, pričom exekučný

súd dňa 28.7.2009 - teda v ôsmy deň od doručenia uvedenej žiadosti - udelil poverenie na vykonanie exekúcie, z čoho vyplýva, že v danom prípade žalobcovi žiadna majetková škoda či nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodov uvádzaných ním v tomto konaní nemohli vzniknúť.

- čo sa týka exekučnej veci sp. zn. 10Er/336/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 22.7.2009, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu z jeho strany doručená až 27.8.2009; exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd nepochybne zistil určitý rozpor či už podanej žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, resp.

.exekučného titulu so zákonom, nakoľko výzvou z 28.8.2009 žiadal rozhodcovský súd o zapožičanie spisového materiálu v lehote 7 dní, ktorú výzvu rozhodcovský súd prevzal 11.9.2009, no v určenej lehote požadované exekučnému súdu nepredložil, na čo exekučný súd následne uznesením č.k. 10Er/336/2009 - 9 zo 7.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzajúc tak iba z exekučného titulu, čiastočne zamietol - 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 EP sa pritom podľa názoru tunajšieho súdu vzťahuje iba písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie či exekučného titulu so zákonom. Uvedené vyplýva i zo znenia vety tretej § 44 ods. 2 EP, kde takouto lehotou exekučný súd limitovaný pri rozhodovaní o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebol. To neznamená, že by o tomto mohol rozhodnúť v akokoľvek dlhom čase, avšak súd má za to, že v danom prípade lehota, v ktorej exekučný súd o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodol, nebola tak neprimerane dlhá, že by zakladala dôvodný nárok na strane žalobcu na náhradu škody či nemajetkovej ujmy, osobitne za situácie ako je už uvedené vyššie, kedy žalobca skutočnú výšku prípadne vzniknutej škody nijako nepreukázal. Dotknuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.2.2010 a následne dňa 3.3.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, pričom je zrejmé, že až po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia mohol exekučný súd v zostávajúcej časti udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo v danom prípade učinil v ôsmy deň po právoplatnosti rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda v primeranej lehote a bez ďalšieho prieťahu, a teda ani z tohto titulu tu nie je daný nárok žalobcu na náhradu či už majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy v danom prípade.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli spojené na spoločné konanie v tejto veci a boli podané z dôvodu nerozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom určenej lehote o žiadostiach o udelenie poverení na vykonanie exekúcie vo veciach vedených menovaným súdom pod spisovými značkami 3Er/251/2009, 8Er/11/2010, 10Er/38/2009, 7Er/2/2009, 3Er/333/2009, 7Er/575/2009, 8Er/387/2009, 12Er/1976/2009, 12Er/1285/2009 a 10Er/336/2009, v celom rozsahu zamietol.

S poukazom na dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, má súd za to, že je už nevhodné a nadbytočné zaoberať sa ďalšími jednotlivými námietkami žalovanej voči žalobám obsiahnutými v jej vyjadrení doručenom súdu 17.10.2013 a rovnako tak vzhľadom na hore uvedené dôvody, pre ktoré súd žaloby zamietol, sa už súd nezaoberal bližšie ani inými tvrdeniami obsiahnutými v podaniach žalobcu k tejto veci (vrátane samých žalôb).

Záverom treba poznamenať, že nakoľko žalobca v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani len skutočný vznik škody, nemal súd prečo rozhodovať v zmysle jeho návrhov v jednotlivých žalobách medzitémnym rozsudkom o základe tej-ktorej veci - ak totiž vznik škody nie je preukázaný, bolo by nezmyselné, aby súd medzitémnym rozsudkom vyslovoval kto „za škodu“ zodpovedá.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada .trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu

trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Na pojednávaní 10.12.2015 súd vo vyhlásenom rozsudku okrem iného rozhodol (v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.), že „žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania, v druhu a výške ako bude uvedené v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku" - žalovaná však v zákonnej lehote od vyhlásenia tohto rozhodnutia trovy nevyčísliła, pričom z obsahu celého spisového materiálu jej žiadne trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývajú, preto súd v tomto písomnom vyhotovení rozsudku podľa § 151 ods. 2 O.s.p. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).